

Pražce - Brontosauři

- E A
1. Máš na patách kus dehtu, to od pražců, cos' šlapal tmou,
F#mi E
jak vydech' jsi si, když jsi nechal všechno špatný za sebou,
A
ta špína cesty posvátnou má vlastně tvář,
F#mi E
proti všem špínám, cos' tam nechal, svítí nad ní svatozář.
E
R: Jdou nocí a pražce se houpaj'
a do kopců stoupaj', maj' měsíce stín,
A
maj' naruby snad život svůj,
E
jak děti chtěj' si hrát.
2. Tam smáli se ti všichni, tady si tě každý ctí,
snad proto, že jsi jeden z nich, jeden z nich, a každý to ví,
a možná umíš s lasem anebo vařit dobřej čaj,
ta hra má jméno "člověk", tak ji nezkaž, jdi a hraj.
R: